ROZHODNUTÍ KOMISE (EU) 2021/355

ze dne 25. února 2021

o vnitrostátních prováděcích opatřeních pro přechodné přidělování bezplatných povolenek na emise skleníkových plynů v souladu s čl. 11 odst. 3 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/87/ES

(oznámeno pod číslem C(2021) 1215)

(Text s významem pro EHP)

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na směrnici Evropského parlamentu a Rady 2003/87/ES ze dne 13. října 2003 o vytvoření systému pro obchodování s povolenkami na emise skleníkových plynů v Unii a o změně směrnice Rady 96/61/ES ([1]), a zejména na článek 11 uvedené směrnice,

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Pro provozovatele zařízení v rámci systému Unie pro obchodování s emisemi (EU ETS) platí počínaje rokem 2013 pravidlo přidělovat povolenky na emise dražením. Způsobilí provozovatelé budou v obchodovacím období 2021–2030 nadále dostávat bezplatné povolenky. Množství povolenek, které jednotliví provozovatelé obdrží, je určeno na základě harmonizovaných pravidel platných v celé Unii, která jsou dána směrnicí 2003/87/ES a nařízením Komise v přenesené pravomoci (EU) 2019/331 ([2]).

(2) Členské státy byly povinny předložit Komisi do 30. září 2019 svá vnitrostátní prováděcí opatření, která obsahují seznam zařízení na jejich území, na něž se vztahuje směrnice 2003/87/ES, včetně informací o výrobní činnosti, tocích tepla a plynů, výrobě elektřiny a emisích na úrovni dílčích zařízení v průběhu pěti let základního období (2014–2018) v souladu s přílohou IV nařízení v přenesené pravomoci (EU) 2019/331.

(3) Aby byla zajištěna kvalita a porovnatelnost údajů, předložily členské státy svá vnitrostátní prováděcí opatření za použití elektronické šablony poskytnuté Komisí v souladu s čl. 14 odst. 1 nařízení v přenesené pravomoci (EU) 2019/331, která obsahovala příslušné údaje pro každé zařízení. Členské státy rovněž předložily zprávu o metodice, v níž jsou uvedeny postupy shromažďování údajů prováděné jejich orgány.

(4) Vzhledem ke značné šíři předložených informací a údajů Komise nejprve prověřila úplnost všech vnitrostátních prováděcích opatření. V případech, kdy Komise neshledala předložené informace úplnými, požádala dotčený členský stát o dodatečné informace. Příslušné orgány v odpovědi podaly relevantní dodatečné informace, aby předložená vnitrostátní prováděcí opatření doplnily.

(5) Komise poté vnitrostátní prováděcí opatření posoudila podle kritérií obsažených ve směrnici 2003/87/ES a v nařízení v přenesené pravomoci (EU) 2019/331, přičemž zohlednila pokyny Komise pro členské státy zveřejněné v období od ledna do dubna 2020. Tyto kontroly souladu představovaly druhou fázi posouzení vnitrostátních prováděcích opatření.

([1]) Úř. věst. L 275, 25.10.2003, s. 32.

([2]) Nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2019/331 ze dne 19. prosince 2018, kterým se stanoví přechodná pravidla harmonizovaného přidělování bezplatných povolenek na emise platná v celé Unii podle článku 10a směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/87/ES (Úř. věst. L 59, 27.2.2019, s. 8).

(6) Kontroly souladu vnitrostátních prováděcích opatření byly provedeny pro každý členský stát a každé zařízení zvlášť a ve srovnání s ostatními zařízeními ve stejném odvětví. V rámci tohoto komplexního posouzení Komise analyzovala soulad údajů samotných s celounijními pravidly harmonizovaného přidělování bezplatných povolenek pro čtvrtou fázi podle nařízení v přenesené pravomoci (EU) 2019/331. S cílem uplatnit správnou referenční hodnotu Komise přezkoumala způsobilost zařízení pro přidělování bezplatných povolenek, jejich rozdělení na dílčí zařízení, jakož i jejich hranice. Vzhledem k tomu, že se údaje používají pro výpočet revidovaných referenčních hodnot, věnovala Komise zvláštní pozornost přiřazování emisí jednotlivým dílčím zařízením. Vzhledem k významnému vlivu na přidělování povolenek Komise navíc podrobně analyzovala údaje týkající se výpočtu historických úrovní činnosti zařízení během základního období. Komise rovněž zkoumala, zda zařazení určitého zařízení na seznamy vnitrostátních prováděcích opatření bylo v souladu s ustanoveními přílohy I směrnice 2003/87/ES.

(7) Byly provedeny další hloubkové analýzy údajů pro konkrétní zařízení, které měly dopad na výpočet revidovaných referenčních hodnot, a za jednotlivé členské státy. Zvláštní posouzení vycházela z analýzy posouzení rizik, která zohlednila několik kritérií, včetně intenzity emisí pro každé dílčí zařízení s referenční úrovní produktu.

(8) Na základě výsledků těchto kontrol provedla Komise podrobné posouzení zařízení, v nichž byly zjištěny možné nesrovnalosti při uplatňování harmonizovaných pravidel pro přidělování povolenek. V případě těchto zařízení byly příslušné orgány dotčených členských států požádány o další objasnění.

(9) Na základě výsledků uvedeného posouzení souladu bylo shledáno, že vnitrostátní prováděcí opatření Belgie, Bulharska, Česka, Dánska, Německa, Estonska, Irska, Řecka, Španělska, Francie, Chorvatska, Itálie, Kypru, Lotyšska, Litvy, Lucemburska, Malty, Maďarska, Nizozemska, Rakouska, Polska, Portugalska, Rumunska, Slovinska, Slovenska, Finska a Švédska jsou slučitelná se směrnicí 2003/87/ES a nařízením v přenesené pravomoci (EU) 2019/331, s výjimkou případů uvedených níže. Zařízení, která tyto členské státy zahrnuly do svých vnitrostátních prováděcích opatření, byla shledána způsobilými pro přidělování bezplatných povolenek a nebyly zjištěny žádné nesrovnalosti, pokud jde o pravidla harmonizovaného přidělování bezplatných povolenek na emise platná v celé Unii, s výjimkou případů uvedených níže.

(10) S ohledem na výsledky posouzení však některé aspekty vnitrostátních prováděcích opatření, která předložily Finsko a Švédsko, nejsou v souladu s kritérii obsaženými ve směrnici 2003/87/ES a v nařízení v přenesené pravomoci (EU) 2019/331.

(11) Finsko a Švédsko navrhly zahrnout 51 zařízení, která využívají výhradně biomasu. Na některá z těchto zařízení se v letech 2004–2007 vztahovalo jednostranné rozhodnutí o zahrnutí, které bylo schváleno Komisí podle článku 24 směrnice 2003/87/ES. Zařízení využívající výhradně biomasu však byla následně vyloučena ze systému EU ETS v souladu s novým ustanovením v bodě 1 přílohy I směrnice 2003/87/ES. Uvedené ustanovení bylo do směrnice o systému ETS zavedeno směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2009/29/ES ([3]) a od jeho použitelnosti dne 1. ledna 2013 stanovilo novou oblast působnosti systému ETS, a to i pokud jde o předchozí zahrnutí. Zahrnutí zařízení, která využívají výhradně biomasu, má být proto pro všechny roky základního období, včetně období, kdy byla uvedena v čl. 11 odst. 1 směrnice 2003/87/ES, zamítnuto.

(12) Švédsko navrhlo zahrnout jedno zařízení, jehož emise pocházejí z vápenné pece, v níž se kalcinuje kaustifikační kal, což je zbytek z regenerace varných chemikálií v závodech na výrobu sulfátové buničiny. Proces regenerace vápna z kaustifikačního kalu spadá do vymezení systémových hranic sulfátové buničiny s krátkými/dlouhými vlákny. Dotčené zařízení tedy dováží meziprodukt, na který se vztahuje referenční úroveň produktu. Vzhledem k tomu, že emise by neměly být započítávány dvakrát, jak je uvedeno v čl. 16 odst. 7 nařízení v přenesené pravomoci (EU) 2019/331, údaje o přidělování bezplatných povolenek tohoto zařízení mají být zamítnuty.

([3]) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/29/ES ze dne 23. dubna 2009, kterou se mění směrnice 2003/87/ES s cílem zlepšit a rozšířit systém pro obchodování s povolenkami na emise skleníkových plynů ve Společenství, Úř. věst. L 140, 5.6.2009, s. 63.

(13) Švédsko navrhlo, aby se pro výrobu pelet z železné rudy ve třech zařízeních použila dílčí zařízení spojená s odlišnou referenční úrovní produktu, než jaká byla použita ve vnitrostátních prováděcích opatřeních ve třetí fázi. Navrhlo, aby se v případě výroby pelet z železné rudy použilo dílčí zařízení pro referenční úroveň aglomerované rudy, zatímco ve třetí fázi byly použity referenční hodnoty tepla a paliva. Referenční hodnota aglomerované rudy je však definována v příloze I nařízení v přenesené pravomoci (EU) 2019/331 a definice produktů, jakož i definice procesů a emisí, na něž se tato referenční úroveň produktu vztahuje, jsou přizpůsobeny výrobě aglomerátu a nezahrnují pelety z železné rudy. V čl. 10a odst. 2 směrnice 2003/87/ES se kromě toho pro čtvrtou fázi vyžaduje aktualizace referenčních hodnot a nestanoví se žádná úprava výkladu definic referenčních hodnot. Předložené údaje týkající se výroby pelet z železné rudy, které jsou založené na dílčím zařízení pro referenční hodnotu aglomerované rudy, je proto třeba zamítnout,

PŘIJALA TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

1. Začlenění zařízení uvedených v příloze I tohoto rozhodnutí zařazených do seznamů zařízení, na něž se vztahuje směrnice 2003/87/ES, předložených Komisi podle čl. 11 odst. 1 uvedené směrnice a příslušné údaje o těchto zařízeních se zamítají.

2. Údaje o přidělování bezplatných povolenek pro zařízení uvedené v příloze II tohoto rozhodnutí zařazené do seznamů zařízení, na něž se vztahuje směrnice 2003/87/ES a které byly Komisi předloženy podle čl. 11 odst. 1 uvedené směrnice, se zamítají.

3. Údaje týkající se dílčích zařízení s referenční úrovní produktu zařízení uvedených v příloze III tohoto rozhodnutí v seznamech zařízení, na něž se vztahuje směrnice 2003/87/ES a které byly předloženy Komisi podle čl. 11 odst. 1 směrnice 2003/87/ES, se zamítají.

4. Nevznášejí se žádné námitky, pokud členský stát před stanovením předběžných ročních množství bezplatných povolenek na jednotlivé roky v období 2021–2025 v souladu s čl. 14 odst. 5 nařízení v přenesené pravomoci (EU) 2019/331 změní údaje týkající se rozdělení na dílčí zařízení předložená pro zařízení na jeho území, která jsou zařazena do seznamů uvedených v bodě 3 a v příloze III tohoto rozhodnutí.

5. Všechny změny uvedené v bodě 4 musí být v co nejkratší lhůtě oznámeny Komisi a členské státy nepřistoupí ke stanovení předběžných ročních množství bezplatných povolenek pro jednotlivé roky v období 2021–2025 v souladu s čl. 14 odst. 5 nařízení v přenesené pravomoci (EU) 2019/331, dokud nebudou provedeny přijatelné změny.

Článek 2

S výjimkou ustanovení článku 1 se vůči seznamům zařízení, na které se vztahuje směrnice 2003/87/ES, předloženým členskými státy podle čl. 11 odst. 1 směrnice 2003/87/ES, a vůči údajům odpovídajícím těmto zařízením nevznášejí žádné námitky.

Toto rozhodnutí je určeno členským státům.

V Bruselu dne 25. února 2021.

Za Komisi
Frans TIMMERMANS
výkonný místopředseda

PŘÍLOHA I

Zařízení využívající výhradně biomasu

Identifikační kód zařízení v seznamech vnitrostátních prováděcích opatření

FI000000000000645	FI000000000207696		
SE000000000000031	SE000000000000064	SE000000000000073	SE000000000000074
SE000000000000086	SE000000000000088	SE000000000000099	SE000000000000102
SE000000000000169	SE000000000000186	SE000000000000199	SE000000000000205
SE000000000000211	SE000000000000249	SE000000000000261	SE000000000000319
SE000000000000320	SE000000000000324	SE000000000000382	SE000000000000468
SE000000000000523	SE000000000000543	SE000000000000547	SE000000000000565
SE000000000000583	SE000000000000629	SE000000000000659	SE000000000000681
SE000000000000686	SE000000000000687	SE000000000000705	SE000000000000785
SE000000000000789	SE000000000000798	SE000000000000830	SE000000000000838
SE000000000000845	SE000000000000847	SE000000000202297	SE000000000205800
SE000000000205887	SE000000000206192	SE000000000208282	SE000000000209062
SE000000000209930	SE000000000211058	SE000000000000153	SE000000000000231
SE000000000000779			

PŘÍLOHA II

Zařízení využívající meziprodukt pro výrobu vápna

Identifikační kód zařízení v seznamu vnitrostátních prováděcích opatření
SE000000000000419

PŘÍLOHA III

Zařízení, která místo referenčních úrovní tepla nebo paliva používají referenční úroveň aglomerované rudy

Identifikační kód zařízení v seznamu vnitrostátních prováděcích opatření		
SE000000000000497	SE000000000000498	SE000000000000499